

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg kan ikke lige huske, om ministeren svarede på det i første runde, men jeg var i ordførertalen lidt inde på udskrivningsplaner. Det er jo sådan, at patienten får en kopi af udskrivningsplanen. Hvis man laver en koordineringsplan, er patienten ikke indstillet på den overhovedet, og det er vel derfor, det hedder koordinering.

Så var jeg lidt inde på kontrakter. Har man haft inde i overvejelserne at udarbejde kontrakter med psykiatriske patienter, så man fra systemet har en underskrift på, at de er indforstået med at blive bragt ind til en medicinering på en anderledes måde, efter at de er udskrevet? Har det været inde i overvejelserne, da man udarbejdede lovforslaget, som en af de måder, man kunne holde patienterne fast på?

De kunne jo have den indstilling, at de i påkommende tilfælde gerne ville have en medicinsk behandling, og dermed skrive under på, at det var lovliggjort.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da en interessant tanke. Jeg tror bare, at man skal tænke den færdig, før man tager endelig stilling til, om den er god, for det er så i virkeligheden en slags aftalt tvungen opfølgning. De retsgarantier, der er, hvis der iværksættes en tvungen opfølgning, altså at man kan klage, og at det har opsættende virkning, ville logisk ikke være der, hvis det var en aftale, man indgik.

Kl. 16.55

Man må egentlig spørge sig selv om, hvad der er det bedste værn af patientens rettigheder i et regime, hvor man siger: Vi kan, inden vi udskriver dig, lige aftale, at hvis ikke du tager din medicin, kan vi komme og hente dig med politiet. Så kan det være ufortalt og ligge i luften, at hvis den her udskrivning skal ske, skal patienten gå med på den aftale uden retsgarantier kontra at have det her meget velregulerede system, hvor man siger: Nu er du velmedicineret. Du har en historik, som opfylder de krav her, og nu udskriver vi dig, og du skal vide, at vi gør det med tvungen opfølgning.

Det kan godt være, at patienten dybest set er indstillet på det og derfor ikke klager over det, og så er man jo meget tæt på det, fru Birthe

Skaarup i virkeligheden gør sig til talsmand for, nemlig en aftalt tvungen opfølgning. Det kan også være, at patienten siger, at det vilkår vil jeg ikke anerkende, og så kan man klage.

Jeg tror sådan set, at det mere bliver et spørgsmål om ord, for realiteten i det, fru Birthe Skaarup siger, vil være indeholdt i den her ordning, for så vidt angår de patienter, der tager til efterretning, at det er fornuftigt nok, at de udskrives på betingelse af, at der er tvungen opfølgning.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nu bad jeg blót om at få det undersøgt, fordi vi ved, at der er et system for gravide stofmisbrugere, hvor de har mulighed for at skrive under på en kontrakt om, at såfremt de, mens de er gravide, ikke bliver stoffrie, så har man den mulighed. Det er ikke brugt ret mange steder i det her land. Jeg tror faktisk kun, at det er brugt en eneste gang, efter hvad jeg ved. Men det kunne være interessant at få det belyst yderligere.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis jeg skabte det indtryk, at jeg ikke var parat til at undersøge det spørgsmål, fru Birthe Skaarup rejser, har jeg skabt et forkert indtryk, for selvfølgelig gør jeg gerne det. Jeg lægger bare op til en åben snak om, hvor det fører os hen i forhold til, hvad vi har fremsat her.

Men de overvejelser både undersøger og uddyber jeg selvfølgelig gerne over for fru Birthe Skaarup. Det siger sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.